

Конопельський Віктор Ярославович,
завідувач кафедри кримінального права
та кримінології Одеського державного
університету внутрішніх справ, доктор
юридичних наук, професор;

Дмитрієнко Юлія Сергіївна,
аспірант кафедри кримінального права
та кримінології Одеського державного
університету внутрішніх справ

ВПЛИВ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОПОРЯДКУ В УСТАНОВАХ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ УКРАЇНИ

Як свідчить практика процесу виконання-відбування покарань, не дивлячись на визначені в кримінально-виконавчому законодавстві України індивідуально-профілактичні та виправно-ресоціалізаційні заходи, спрямовані на запобігання вчиненню засудженими нових злочинів, щорічно в установах виконання покарань (УВП) вчиняються зазначені суспільно небезпечні діяння, які, до того ж, мають постійну тенденцію зростання [1, с. 1–12]. При цьому, однією з детермінант, що сприяє вчиненню кримінальних правопорушень у сфері виконання покарань, є відсутність повної, всебічної та об'єктивної кримінологічної інформації про особу засудженого.

Мова, в першу чергу, ведеться про не поступлення вказаної інформації в УВП від інших правоохоронних органів, яка має кримінологічну цінність, а саме:

а) відомостей про притягнення вказаних суб'єктів кримінологічного характеру до адміністративної, цивільно-правової, матеріальної та дисциплінарної відповідальності, що має важливе значення у контексті формування індивідуальних програм соціально-виховної роботи із засудженими (ст.ст. 95-98 Кримінально-виконавчого кодексу (КВК)) та застосування у зв'язку з цим передбачених законом заходів виправлення та ресоціалізації (ст. 6 даного Кодексу);

б) інформації від суб'єктів оперативно-розшукової діяльності (ст. 5 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність»);

в) даних, отриманих у результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій (ст. 246 Кримінального процесуального кодексу (КПК));

г) відомостей від інших суб'єктів запобіжної діяльності (приймальників-розпридільників, ізоляторів тимчасового тримання, загальноосвітніх закладів та ін.);

д) інформації від інших служб і підрозділів УВП та інших установ виконання покарань [2].

Саме зазначені прогалини в організації та реалізації заходів запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань, а також відсутність ефективної відповідальності за несвоєчасне, неповне та у цілому неподання відомостей, які мають кримінологічне значення не

тільки у сенсі профілактики правопорушень в УВП, але й у цілому для процесу виконання-відбування покарань, й потребують сьогодні нового погляду науковців щодо їх вирішення та мають бути враховані на законодавчому рівні при затвердженні сучасних законопроектів, що стосуються зазначеної галузі суспільних відносин [3].

Список використаних джерел

1. Про стан правопорядку, ізоляції та нагляду, діяльність підрозділів охорони, пожежної безпеки та воєнізованих формувань Державної кримінально-виконавчої служби України у 2016 році. Київ : Департамент ДКВС Міністерства юстиції України, 2017. 34 с.

2. Колб О. Г. Інформаційне забезпечення особи засудженого - один із засобів індивідуальної профілактики злочинів. *Вісник Львівського юридичного інституту МВС України*. 2004. №. С. 278–285.

3. Проект Закону про пенітенціарну систему від 22.03.2021 №5293, поданий Кабінетом Міністрів України. URL: <https://w1.c1.rada.gov.ua>.

Копотун Ігор Миколайович,

головний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем запобігання кримінальним правопорушенням Донецького державного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор

ПОЛІЦЕЙСЬКІ ПРЕВЕНТИВНІ ЗАХОДИ: УМОВИ Й ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ

Розглянуто питання про поліцейські превентивні заходи та заходи примусу, визначені Законом України «Про Національну поліцію», які застосовує поліція в межах своєї компетенції для охорони прав і свобод людини, запобігання загрозам публічній безпеці і порядку або припинення їх порушення.

Мова йде про такі превентивні поліцейські заходи:

- ☐ перевірка документів особи;
- ☐ опитування особи;
- ☐ поверхнева перевірка і огляд;
- ☐ зупинення транспортного засобу;
- ☐ вимога залишити місце і обмеження доступу до визначеної території;
- ☐ обмеження пересування особи, транспортного засобу або фактичного володіння річчю;
- ☐ проникнення до житла чи іншого володіння особи;
- ☐ перевірка дотримання вимог дозвільної системи органів внутрішніх справ;
- ☐ застосування технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису;